

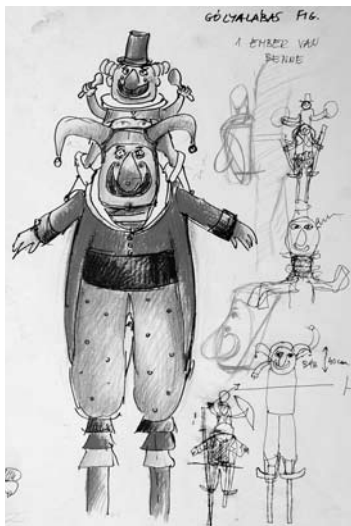
Rügyfakadás Tündéerkertben

Ki a csoda kopácsol ilyen hangosan Tündéerkertben? Még felébrednek a téli álomra szenderedett mesenövények! Hát persze, Dzsepettó mester az, aki épp egy fatuskóból próbál bábút faragni! Ha elkészül, Pinokkió lesz a neve, és ő lesz a főhőse *A Fából faragott, avagy Pinokkió a porondon* című bábelőadásnak, amit 2010 novemberének végén láthatnak először a debreceni gyerekek. A fabábu életre kelésének és bábszínpadra lépésének körülményeiről egy másik bábos mesternél, Rumi László rendezőnél kíváncsiskodtunk.

Bábszínészként vagy rendezőként volt -e már közvetlen találkozásod a történettel?

Természetesen volt, a mi pályánkon Pinokkió „megkerülhetetlen”, hiszen a történet része az európai mesekultúrának. Annak idején a kecskeméti Ciróka Bábszínházban játszottuk, nagy kedvvel. Akkor végeztük a Bábszínészképző Stúdiót, tele voltunk energiával, ötletekkel, én írtam próbáról próbára a szöveget, a zenét is együtt raktuk össze, plusz még Dzsepettót is „játsztam”! Szóval igazi kaland volt, Báron Laci bácsi (a Ciróka alapítója – a szerk.) remek bábjaival.

Magánemberként hogy viszonyulsz Pinokkióhoz, illetve az általa megmutatott magatartásformá(k)hoz? Ezt azért is kérдем, mert jó pár fel-

nőttel és gyerekekkel beszélgettem már erről a meséről, és bizony sokakat bosszantott ennek a valódi kislívúvá válni akaró fabábusnak a szó szerinti és jelképes fajfejtése...

Pinokkió kicsit olyan, mint Hamlet! Abból a szempontból mindenképpen, hogy a történet, ezen belül az ő figurája koronként, országonként, közegenként sokféle értelmezést kínál. Én most úgy látom őt, mint a folyton küzdő, ön-maga hibáival és a környező világ galád-ságaival birkózó ember archetípusát, ha lehet ilyen nagy szavakat használni. Mint legtöbbünk, Pinokkió sem tanul a saját hibáiból, megjárja rendszeren a nevezetes bugyrokot. Szerencsére neki is vannak „terapeutái”, azaz őrangyalai, így aztán mindig megússza valahogy. És a végén mégiscsak „pallérozottabb elme” lesz a fafejű fickóból.

Számodra mi a kiindulópontja a Pinokkió-mesének, miből fogalmazod meg ezt a nézők által nagyon is jól ismert, szinte népmesévé kanonizált történetet?

A mi előadásunkban a főntebb vázolt gondolatot fogjuk kibontani, nevezetesen: Pinokkió hogyan tanul, illetve nem tanul az Élet-színpad által föl-adott leckékből. Vigasztalni és főleg bátorítani szeretnénk tehát a nézőket, hogy „bele kell vágni a közepébe”, mert másképpen nem tudunk előbb-re jutni a megismerésben.

Pinokkió történetéből a cirkuszos epizód adja a Vojtinában színpadra kerülő előadás keretét, ez a látvány, a bábok, a zene kiindulópontja. Miért épp a cirkusz?

A cirkusz a XX. századi művészetben számos festő, poéta, muzsikus számára jelentette a létező világ modelljét. Én is fölöttébb kedvelem! A porondon minden igazi, ott aztán meg kell mutatni, mit tudsz! Éles a helyzet, nincsen „pléjbekk” meg „fotosopp”, de mégis minden Játék! Az előadásban fölérősítjük majd a két „maffiózó”, Róka úr és a Macska hölgy szerepét, valamint egy Carramba nevű uraság revü-szín-pada lesz – mintegy Dzsepettó cirkuszának ellenpontjaként – a modern kori szórakoztatóipar karikatúrája. Zárójelben jegyezném meg, hogy szerintem a kereskedelmi tévécsatornák nagyobb rombolást tudnak végezni egy év leforgása alatt egy nemzet kultúrájában, mint évtizedek alatt a legdurvább önkényuralom.

Kik az alkotótársaid az előadás létrehozásában?

A Carlo Collodi által írt mesét Upor László alkotta újra, ezáltal igazi színpadi szöveg született: tömör fogalmazásban, groteszk szójátékokkal.

Bábtervezőnek sikerült megnyernünk Szalma Edit grafikusművészt, a jeles könyvillusztrátort, akinek szív-közeli kapcsolata van a cirkuszszal és a gyermeki fantázia mélységeivel, a szcenikusi feladatokra pedig Grosschmid Erik bábtervezőt kértük fel.

A zenét Ágoston Béla, minden hájjal megkent zeneszerző-muzsikusbarátom komponálja. Vele már számos előadást és stílusirányzatot „bejártunk”, többek között itt, Debrecenben is.

És természetesen komoly feladat járul majd a Vojtina Bábszínház bábkészítő műhelyére, valamint a színészekre is. Ehhez az elementáris játékhoz „nagy-mértékű” játékedv (plusz hangszertudás!) szükségesletik!

A Pinokkió, akárbogy is nézzük, egy tanmese. Van -e valami, amit az előadáson keresztül a tanító jelleggel felül szeretnél, szeretnétek eljuttatni a nézők szívéhez, lelkébe?

Üzenet? Csak a Játék mindenhatóságát akarjuk sugározni a bábszínház porondjáról.

Se többet, se kevesebbet!

Rumi Lászlót porondra szólította:
Papp Melinda

